

پیاویک له پهره ی گول

تاریک و لیلی بهر له بهیان بوو، راست بوومهوه به نیازی ئهجامدانی ئهرکی دهسپیکي روژیکي نوي و هلقون و داقون و هاتوچوی وهرزشباو بهناو خهیاوو خهتره ی باخچه ئاساکه مدا، که چهندين گولي تيدا ژاکاوهو نهسيمي سو بدهم که متر رووی تیدهکات. دهویست ساتیکی به خهیاو دلخوشکهر بگوزهرینم.

بئانگا دهستم برد بو ئایفونه کهو تیلی چاوم گیرا به هاتووهکاندا، قایبه ر پیکه نی، بانگی کردم، نامه م پییه !.

دیار بوو نامه یه کی کردبووه خهو که له بهره بهیانی روژی شه ممه 14/5/2016ز، له ئامیزی کرتبوو. گه شبوومهوه، کام فریشته ی بهختی ئالوزمه که ده رگای روژی خوشی و ئومیدی لیکردوومهتوه، دلم پر بوو له خوشی، له یادگاری جوان، تارمهو بهله کونه ی خانوی گردی سه رچنارو مالی کاک (جه لالی عومهری سام ئاغا)، زه رده خنهو ههستی ناسکی مروقی گه وره و هه لویستی جوامیرانه له روژگاره تالهکاندا.

بهو دهروونه که یلهوه ورده ورده تام و چیژی گه وه ره وشه کانم ده کرد، نووسراویک به ناونیشانی (پیاویک له پهره ی گول)، له ولاتی غوربهتوهه، له ئهمریکاوه، له سه رچاوه ی نه هامة تیه کانمانه وه، (محمد بهرزی) نوسیویتی و له بهرزی مروف ددهویت، له م رومانه به کوتانه هاتووه دا (جه لالی عومهری سام ئاغا) ی کردووه به نمونهو به پالهوانی ئهم داستانهو بهرزی شیان وهک جوانترین دیاری منی بهیاد کردووه.

نامه که باس له یاسای سروسستی ژیان دهکات بو ئهم جهنگه لستانه، دهیهویت پهیکه ر بناشیت بو ئه کته ره کان و له لوتکه ی بلندی کومه لایه تیدا دایانبنیت، گیانه بهرزه فره کانیان بو داهاتوویه کی دوور دوور له مۆنومینتی نهوه ی روژگارهکاندا دابنیت تا بین به زیاره تگای هه میشه یی بو جوانی بو خوشهویستی بو مروف.

بیورن دیاره هه موو ئاینه یه کتا په رسته کان، هه موو مروفه خاوهن بیرو خاوهن ههسته بهرزه کان سه رجه م دهقه پیروزه کان، له بیر ی چاک و کرداری چاک گوفتاری چاک ددهوین، تا مروف مروف بیت، ئهم هه مو دهق و یاساو عورف و عاده ته بو دارشتنی چوارچیوه ی ژیانیکی ئاسوده ی دادپهروه ریه بو مروفه کان، به لام داخه که م.

له راستیدا، په پامه که یې حزره تی عیسا نامه که یې حلاج و حاجی قادری کوږی و
نهمه دی خانې و قازی محمد، مارف بهرنجی و عهلی بو سکانی، وهک یهک
ناراسته خویندنه وه یې ده کریت که له خزمه تی مرو فدان و که چی زور به یان به
دارا کران.

بو یه نابیت نا ئومید بن، نابی بو هستن، دلنایابن به داری سیدار هیشه وه له ناسمان
نزیک دهنه وه له هه مووان بهر زو بلند ترن و هه مو با ورو ئیمانی خو په رستان وا
له ژیر پی (حلاج) دایه.

له پیش چاومه ده یانه ویت که سه راست و دروست گو فتاره کان بخون له ناویان
به رن، به لام با دلنیا بن ئیسقانی ئه م مرو فده دانسقانه هه رس نابیت و له گهرو و
هه ناوی نه فامه شهیداکانی ده سه لات و دراودا ده بیت به دهر دیکی کوشنده.

نهم باسه بابه تیکی دیرینی به یادم هینایه وه (شیخ مسته فای ئاموزام) گیرایه وه
گو تی:

له سالی 1963 ز دوا ی کوده تا شومه که یې هه شتی شوبات کاتیک له گه رمیاندا
باوی راوه دونانی شیوعیه کان بو، دوو برا بوون به ناوی (نهمه د عومه ر قه ساب
و به کر عومه ر قه ساب) ده ستگیر ده کرین، ده یانه بنه بنکه یې (بنه به راز) له ناو
جاف دوا ی ئه زیه تدانیک یې زور داوایان لیده که ن به لاین بدن ده ستبهرداری ئه و بیرو
باوهره بن و زور یان لی ده که ن هه ر بیسود ده بیت.

به رپرس توره ده بیت له گه ل جنیودانا ده لیت: به سیه تی یهک شیوعی نه ماوه تنه ا
ئیوه هه ر دوکتان ماون به قسه مان نه که ن خرابتان چاو پیده که ویت.
نهمه د که برا گه وره که بوو پیده که نیت.

به رپرس توره ده بیت له گه ل جنیودان و ئالوزیدا ده لیت: به چی پیده که نی؟

نهمه د ده لیت هه ر که س نه ماوه ؟ . به رپرس ده لیت نه خیر !.

نهمه دی نه خوینده وار و هه ژار ده لیت خوا یه زور شوکر ئه لحه مدو لله جار ی وا له
مالی ئیمه ئه م دوو برایه ماوین له خوا به زیاد بیت زورین. ئه وه نده ی تریان
تی هه لده دن.

جا برا هه ر که س به دهر دی خو ی و کورده واری گو ته نی (دو نیا خالی نییه) و خاوه ن
ویژدان و مرو ف دوس ته کان هه ر ده مینن.

دآخۆشم به برسیتى، به بى ئیشى، به لینه پرسینهوهى هاوه لان، به لوت بهرزى
چاوچنۆکان، به چهپله ژهنى ماستاوچیهکان.

گومانم نییه ئهو پهیکهرهى خوازىار بوون بکریت بو ئهوانگهلیک، دنیابن بو
مهشخه ل بهدهسته بیر دروستهکان دهکریت و رهنگه زور لهو زه به لاهانه بهر
پرمخنهى توندی رۆژگار بکهون.

دهست خوش کاک محمد بهرزى

سوپاس بو توى نازیز کاک جهلالی عومهرى سام ناغا.

شیخ یهحیا بهرزنجی

ههولیز، 15/5/2016ز